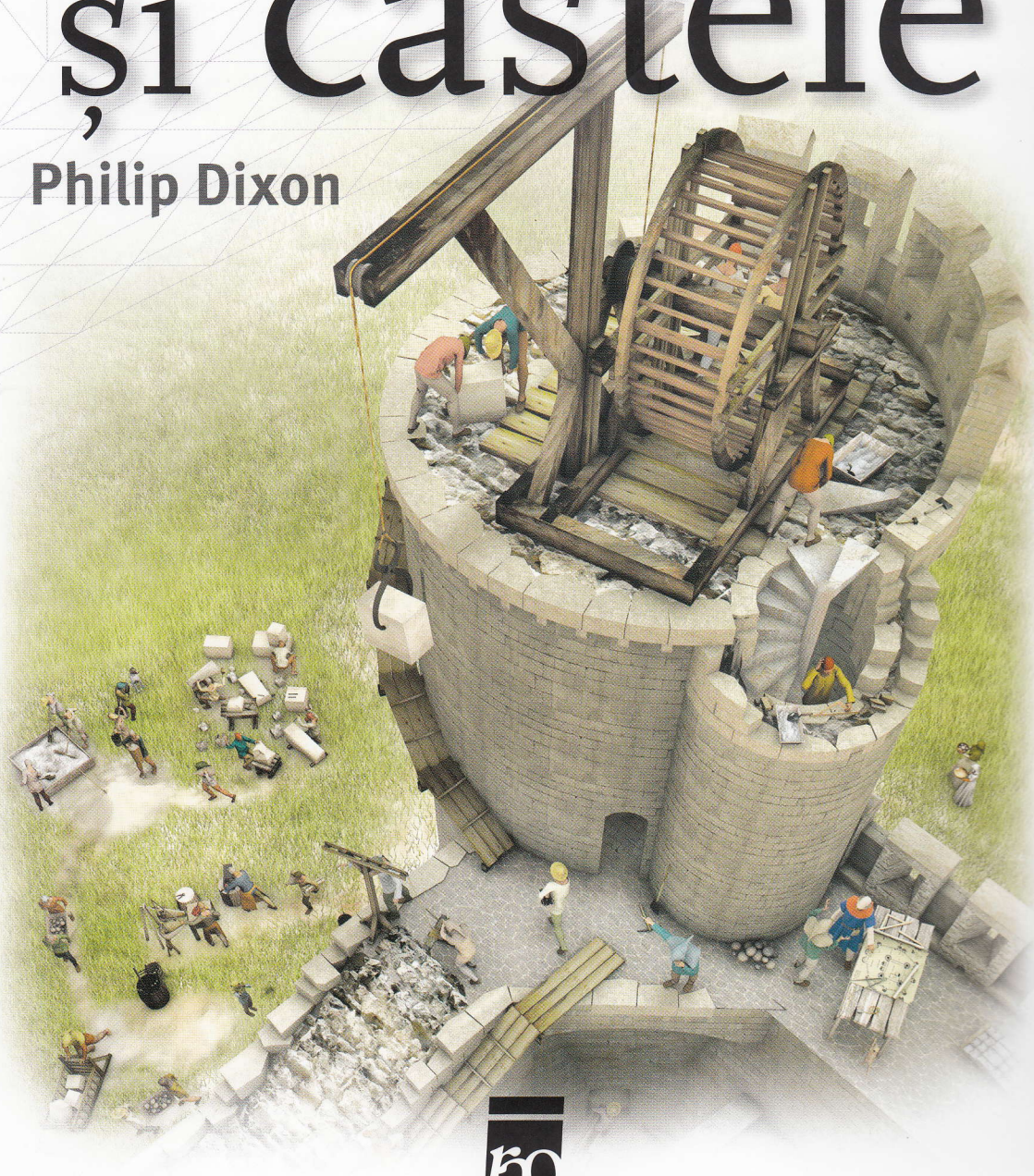

Libris .RO

Resurse pentru oameni și țări

Cavaleri și castele

Philip Dixon

enciclopedia rao

Cuprins

introducere

Cavalerii în istorie

- Cavalerii în Evul Mediu 8
- Cavalerii din timpul cruciadelor 10
- Cavaleri și pedestrași în bătălie 12
- Ultimii cavaleri 14

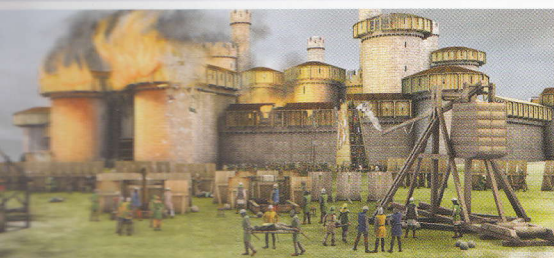

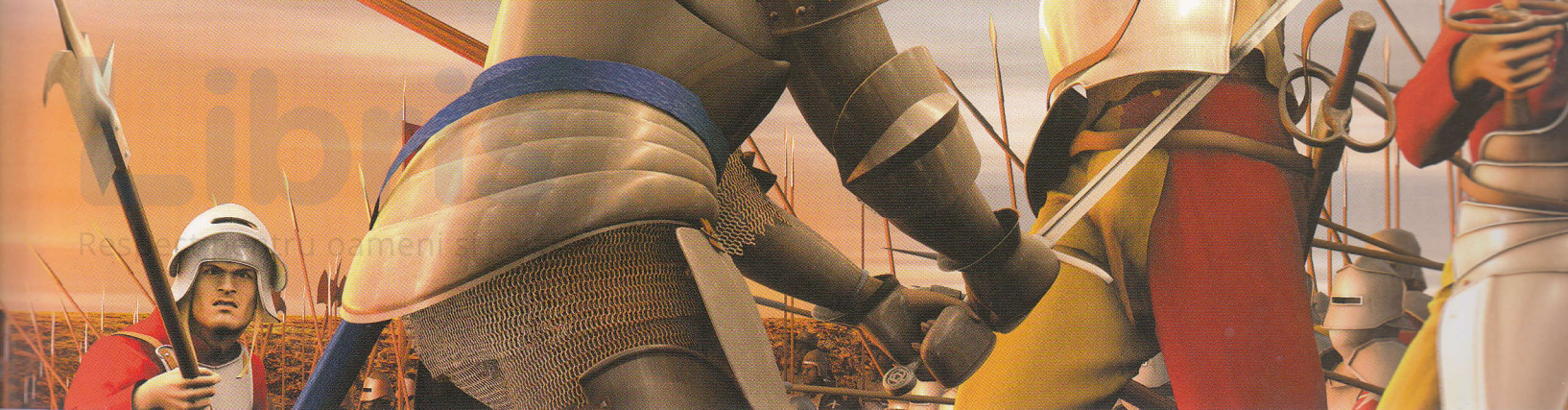
Castelul-fortăreață

- De ce era nevoie de castele? 16
- Castelele de-a lungul timpului 18
- Construcția de castele 20
- Asediul 22
- Atac și apărare 24

Castelul-palat

- Castelul pe timp de pace 26
- Oamenii de la castel:
ocupații 28
- Agricultura pe pământurile castelului 30
- Timpul liber la castel 32
- Distrație și banchete 34
- Castele în declin 36

În detaliu

Lumea cavalerilor

Cum deveneai cavaler 40

Armura și armele cavalerului 42

Cavalerul călare 44

Turnirul: antrenament pentru război 46

Castele

Turnul Londrei, Anglia: Castelul regilor 48

Krak des Chevaliers, Siria: Castel cruciat 50

Castel del Monte, Italia: Săpat în piatră 52

Caerphilly, Țara Galilor: Apărat de apă 54

Mont-Saint-Michel, Franța: În mijlocul mării 56

Poienari, România: Castelul lui Dracula 58

Țări și castele 60

Glosar 62

Indice 64

Cavalerii în Evul Mediu

Orașe și târguri Societatea urbană era o copie în miniatură a lumii aflate dincolo de zidurile orașului. Orașul era condus de primar, ajutat de un consiliu alcătuit din negustori bogați (precum baronii), meșteșugari și țărani care le plăteau acestora arendă. Regii, în general, nu se amestecau în problemele orașului, dar primeau o taxă pentru privilegiile acordate.

Timp de sute de ani, cavalerii au fost cea mai importantă forță militară din Europa occidentală, făcând parte din elita societății. Dominația cavalerilor a durat aproximativ 500 de ani, perioadă cunoscută în istorie sub numele de Evul Mediu (sau epoca medievală), începând de pe la 1000 până prin anul 1500. Societatea avea o structură piramidală. Cavalerii erau în slujba unui baron sau a unui conte, care la rândul său reușea să-și păstreze domeniile oferind regelui loialitatea și serviciile cavalerilor săi. Primii cavaleri erau simpli soldați călare care-i slujeau pe nobilii locali. Dar nobilii, care adesea posedau mult pământ, dar nu și foarte mulți bani lichizi, aveau dificultăți în asigurarea dotărilor și a echipamentului complet al cavalerilor. Ei dădeau cavalerilor pământ în loc să le asigure întreținerea. Cavalerii au devenit proprietari de pământuri, iar oamenii aflați pe pământurile lor le plăteau arendă și munceau pentru ei.

Piramida societății feudale

În Europa medievală occidentală, oamenii trăiau într-un sistem social strict, cunoscut sub numele de orânduire feudală. Regele se afla în vârful piramidei sociale, imediat după el urmau baronii și cavalerii, iar țăranii și iobagii erau pe treapta cea mai de jos. Toate aceste categorii sociale erau legate printr-un sistem complex de drepturi și obligații, unele dintre acestea fiind ilustrate alături.

Mândrii cavaleri

Adesea ne gândim la cavaleri ca la niște personaje romantice, dornice de aventură, gata să salveze situația, aceasta fiind și imaginea pe care cavalerii înșiși o aveau despre ei. Această pictură englezească, din secolul al XIV-lea, înfățișează un cavaler omorând un balaur.

Cavalerii Unii cavaleri erau mercenari care luptau pentru bani, dar cei mai mulți primeau pământ de la un baron, în schimbul jurământului de loialitate și al ajutorului în caz de război. Titlul de cavaler, spre deosebire de titlurile nobiliare, nu se moștenește din tată în fiu.

Baronii Această categorie de nobili dădea pământ cavalerilor. La rândul lor, cavalerii jurau credință baronilor și le promiteau ajutor în caz de război. Baronii locuiau, de obicei, în castele impunătoare.

Regele Nimeni nu mai are puterea pe care o avea un rege în Evul Mediu. El dădea nobililor pământuri și privilegii, pe care aceștia le puteau lăsa moștenire. În schimb, nobilii jurau loialitate regelui și îi dădeau soldați care să lupte pentru el.

Biserica Cel mai mare proprietar de pământuri din Europa a fost Biserica, care deținea aproape o treime dintre terenuri. Stareții și episcopii se numărau printre cei mai importanți nobili. Biserica și statul, conduse de rege, erau de regulă unite, pentru că aveau nevoie de pace și de prosperitate.

Papa Papa era conducătorul Bisericii occidentale și aproba numirea episcopilor, a stareților și chiar ungerea regilor. Acest lucru ducea adesea la dispute aprige, mai ales în ceea ce privește alegerea episcopilor.

Episcopii Acești lideri religioși se numărau printre cei mai bogați nobili. Aveau propriii cavaleri și propriile pământuri.

Zeciuiala O dare constând în a zecea parte din produse era datorată de țărani bisericii și trebuia să fie plătită în fiecare an. Biserica folosea aceste dări pentru plata salariilor și întreținerea clădirilor.

Cruciații Când un cavaler sau un nobil, iar uneori chiar regele, hotăra să plece într-o cruciadă, pământurile sale erau protejate, iar arende erau continue să-i fie plătite. El spera ca prin cruciade să-și salveze sufletul, mai ales dacă murea în Țara Sfântă.

Țăranii liberi, meșteșugarii și iobagii Cei mai mulți trăiau pe domeniile nobililor și lucrau pământurile cavalerilor și nobililor. Ei plăteau o dare în muncă și o rentă în bani sau în produse. Majoritatea erau legați de glie și nu se puteau muta în altă parte.